

Katedra sociální a kulturní antropologie

Filosofická fakulta, Univerzita Pardubice

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

TÉMA: INTEGRACE MAĎARSKÝCH PRACOVNÍKŮ DO ZAMĚSTNÁNÍ V ČR

AUTOR: Sandra HAŠKOVÁ

VEDOUČÍ BP: Mgr. Lada Víková

OPONENT BP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.

Předložená bakalářská práce je pěknou ukázkou případové mikrostudie multietnického prostředí na pracovišti se zaměřením na integrační procesy uvnitř komunity. Současně autorka tuto práci vhodně rámcuje do obecných konceptů, i širšího společenského vývoje. Migrace a integrace „cizinců“, jak je stále český stát nazývá, je otázkou dnes relativně ožehavou a příliš zpolitizovanou. Autorka však zvolila jí velmi důvěrný terén, do kterého měla dobrý vstup, a současně se její předmětnou skupinou stali občané, jejichž státní příslušnost v české společnosti nevyvolává takové emoce. Z tohoto důvodu se domnívám, že práci šlo vhodně očistit o vnější faktory (jinak definované než je definuje autorka ve své práci), které by mohly hodnověrnost a přesnost interpretací zkreslit.

V první kapitole autorka čtenáře seznamuje s fungováním instituce, v níž integraci maďarských pracovníků zkoumala. Jedná se o dobře popisně zpracovanou vstupní kapitolu práce. Následuje kapitola věnovaná metodologii. Zde mě naopak hned zpočátku zarazilo, že autorka využilo zúčastněného i nezúčastněného pozorování. Tento fakt by autorka zřejmě měla trochu vysvětlit z metodologického hlediska, protože buď je zúčastněná, nebo je nezúčastněná, ale obojí (když zmiňuje svou pozici jako insidera – zde mimochodem asi není být až tak pedantský a vysvětlovat i tak základní pojmy)? Přestože svou pozici v terénu a její změnu autorka v metodologii zmiňuje, zřejmě zde dochází k odlišnému chápání rozdílů mezi oběma formami. Jinak považuji i tuto část práce za velmi poctivě zpracovanou.

Třetí kapitola se věnuje možnostem začlenění, a co na této části práce oceňuji nejvíce, je schopnost autorky propojit teorii s praxí, tedy teoretické definice s vlastním řešeným terénem a výpověďmi informantů. Plynule pak autorka přechází do kapitoly čtvrté, kde rozlišuje faktory motivace na vnější a vnitřní. Zatímco strukturace vnitřních faktorů je v pořádku, dělí autorka vnější faktory na činitele a okolnosti. Nicméně z logiky slova faktor (činitel) toto členění nedává smysl. Členění mohlo být trochu jinak formulované, ale jinak tento defekt neznehodnocuje následnou analýzu. Jedná se opět o smysluplné propojení teorie a praxe. Naopak poslední kapitola, která se věnuje interpretaci a vyhodnocení, je dle mého soudu značně podhodnocená, krátká a ve skutečnosti toho příliš nevyhodnocuje. Autorka se zřejmě trochu vyčerpala interpretacemi v předchozích dvou kapitolách a tato se zdá téměř redundantní.

V závěru práce mě velmi překvapilo sebevědomé tvrzení autorky, že úkol, tedy odpovědět na výzkumnou otázku, splnila. Samozřejmě, že by to bylo logické tvrzení, ale ne, pokud v závěru není napřed předloženo, jaká otázka byla, jakou odpověď na ní autorka našla, a teprve potom svůj výsledek zhodnotila. Samozřejmě, že se to následně člověk v textu závěru dozví, ale i tak toto řazení

nepovažuji za šťastně zvolené. Závěr by také neměl končit konstatováním, že autorka pracovala s různými zdroji, byť i tento fakt za zmínku v závěru stojí, ale uzavření, neboli pointa celé práce, by neměla skončit tak samozřejmým sdělením. Paradoxně, interpretaci a závěr považuji v práci za nejméně kvalitní pasáže, přesto řemeslně zpracované dobře.

Po formální stránce nemám vůči práci mnoho výhrad. Občasné překlipy či chyby v interpunkci jsou jen velmi výjimečné, což je určitě chvályhodné. Práce s literaturou je příkladná a i další formality jsou naplněny téměř beze zbytku. Jen bych připomenul, že úvod a závěr by neměly být číslovány, a už vůbec nezačínat číslování nulou!

Celkově práci hodnotím kladně, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Horálek', with a long horizontal stroke extending to the right.

V Pardubicích dne 17. 5. 2019

PhDr. Adam Horálek, Ph.D.